

ע"פ 14647/04/18 - שמעון צור, יוסף צ'וקול נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 18-04-14647 צ'וקול נ' מדינת ישראל

עפ"ג 18-04-13960 צור נ' מדינת ישראל

בפני: כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד

כבוד השופט צבי דותן

כבוד השופט דברה עטר

המערערים 1. שמעון צור

2. יוסף צ'וקול

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

1. המעורערים נאשימים 1 ו-2 בת"פ 21415-03-17 (bihm"sh שלום ברמלה), הורשו על פי הودאותיהם בעבירות של קשרת קשור לפשע, התפרצויות לדירה והיזק לרכוש בצוותא והחזקת כל פריצה נושא האישום הראשון, ובUberot של קשרת קשור לפשע, התפרצויות לדירה והיזק לרכוש בצוותא, נושא האישום השלישי.
2. מערער 2 (להלן: "צ'וקול"), נאשם 1 בתיק הנ"ל, הורשע גם בעבירות של קשרת קשור לפשע, התפרצויות לדירה והיזק לרכוש בצוותא נושא האישום השני וכן במעשה פיזיות ורשלנות ברכב נושא עובדה 6 באישום השלישי.
3. צור נדון ל-38 חודשים מאסר בפועל המורכבים משנתיים בגין העבירות נושא הרשעתו, ובנוסף, הפעלה של שנתי מאסר על תנאי במצטבר, וששה חודשים מאסר על תנאי בחופף (4 חודשים) ובמצטבר (חודשיים).
4. על כל מערער הוטלו 10 חודשים מאסר על תנאי ו-4 חודשים מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ותשלום פיצויים למתלווננים ממופורט בגזר הדין.
- על מערער 1 הוטל קנס בסך 2,500 ₪ ועל מערער 2 הוטל קנס בסך 4,000 ₪.
5. צ'וקול נפסל מלקביל או להחזיק רישיון נהיגה ל-5 חודשים בפועל ול-4 חודשים על תנאי, בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל.

6. תקירי המבחן של המערערים:

א. צור בן 30 רוק ומספר שנים הוא צריך קנביס להפגת דיכאון ושבועם וכדי להתמודד עם מצוקה כלכלית. הוא מתחרט על מעשיו, משמש כחונך לאסירים ומשתתף בקבוצה טיפולית שבב"ס.

שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית אך ממילוי שימושו לקבל טיפול בכלל.

ב. צ'וקול בן 31, פרוד ואב לשני ילדים קטנים, הlein גירושו לא נגמר והוא מתקשה לשלם מחנות בغالל מצוקה כלכלית.

צ'וקול שולב בקבוצה לעצורי בית אך חלה נסיגה במחובתו לטיפול ושירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית לגביו.

7. לצורך עבר פלילי בעבירות רכוש, סמים ועוד, תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי, של שנה וחצי ושנה, שהופעלו בדרך המפורטת לעיל.

לצ'וקול שיש הרשות קודמות בעבירות רכוש, תקיפת שוטר והחזקת סמ לשימוש עצמי.

לצורך חמיש הרשות קודמות בעבירות רכוש, סמים, עבירות נגד שוטרים, איומים והפרת הוראה חוקית.

גזר הדין של ביהם"ש קמא

1. מתחם העונש לקטגוריה של עבירות הרכוש, על פי הפסיקת הנהוגת בעבירות של התפרצויות לדירה, נע בין 10 ועד 20 חודשים בפועל, בצוירוף מאסר על תנאי, כניסה ופיקוח למחלון.

2. מתחם העונש לאיורע של מעשה פיזיות ורשנות ברכב שבו הורשע רק מערער 2, על פי הפסיקת הנהוגת, נע בין 4 ל-15 חודשים מאסר, בצוירוף כניסה ופსילה בפועל ועל תנאי של רישון נהיגה.

3. בקביעת מיקומו של המערער 1 במתחם העונש ההולם, נלקחו בחשבון לפחות לא הודהתו בכתב האישום המתווך, חיסכון בזמן שיפוטי, נסיבותו האישיות וההילך הטיפולי שהוא עבר בכלל.

לחומרה נלקחו בחשבון עברו הפלילי, לרבות בעבירות של התפרצויות לדירה וגנבה, כאשר גם בעבר ריצה מאסר בפועל לתקופה ממושכת בגין עבירות דומות, והדבר לא הרתיע אותו מלבצע את העבירות נשא גזר

עמוד 2

4. בקביעת מיקומו של המערער 2 במתחם, נלקחו בחשבון ל考לא הודהתו בכתב האישום המתוקן, חיסכון בזמן שיפוטי, היותו אב לילדים שסמכים על שולחנו, ולחומרה, נלקח בחשבון עברו הפלילי שככל הרשעה והתפרצויות לדירה.
5. לגבי המערער 1, ת策רף שנת המאסר בגין אירוע הפריצה הראשון לדירה לשנת מאסר בגין אירוע הפריצה השני, אך שירצה שנתיים מאסר בגין הרשותו בעבירות רכוש.
6. באשר להפעלת המאסרם על תנאי של המערער 1, צריך שהם יוטלו במצטבר לעונש המאסר שהוטל בגין העבירות נשא גזר הדין, וזאת לאור העובדה שאין נסיבות חריגות המצדיקות חפיפה ביניהם. המאסר המותנה של 6 חודשים, יופעל חלקו בחופף וחלקו במצטבר, לאחר שהאירועים באישומים הראשון והשלישי מפעילים גם את עונש המאסר המותנה של שנה וגם את עונש המאסר המותנה של חצי שנה, כלומר, אותו אירוע עבדתי בכל אישום מביא להפעלת שני סוגי מאסרים מותניים בעבירות רכוש, שניתנו באותו גזר דין.
7. הकנס שיוטל על המערער 1 יהיה קטן מהקנס שהוטל על המערער 2 לאחר שהורשע רק בעבירות רכוש נשא האישומים הראשון והשלישי, בעוד מערער 2 הורשע גם בעבירת רכוש נשא האישום השני.
8. לגבי המערער 2, עונשי המאסר בפועל יופעלו במצטבר שכן בע"פ 14/1901/7 ואזנה נ' מדינת ישראל, נקבע כי הכלל הוא הצטברות של עונשי מאסר בפועל, במיוחד כשמדבר באירועים עבריים נפרדים ושוניים, והחריג של חפיפה חל רק במקרים מיוחדות.
- לכן, עונשי המאסר בפועל לגבי עבירות רכוש שביצע המערער 2, ירוצו במצטבר וعونש המאסר בגין מעשה הפיזות והרשנות בריבב של 4 חודשים ירוצה מחציתו בחופף וממחציתו במצטבר לעונש הנ"ל.

נימוקי הערעור (מעערר 1 - צור)

1. בית משפט קמא לא התחשב בהליך השיקומי המשמעותי שהחל המערער לעבור עם מעצרו וממשיך לעBOR גם במהלך המאסר, כפי שעולה ממכתבה של רע"ן טיפול ושיקום בשב"ס (ראה ס' 6 למכתב).
2. בית משפט קמא לא התחשב באמור בתסקירות המבחן לפיו המערער מתחרט על מעשי, מביע אמפתיה למתולוגנים והמשך שיילבו בתכנית טיפולית יהווה גורם מפחית סיכון לביצוע עבירות בעתיד.

- .3. בית משפט קמא הפלה בין המערער 1 לumarur 2, שלא עבר הליך טיפולו במהלך מאסרו.
- .4. בית משפט קמא שגה כאשר הפעיל את המאסר על תנאי של 6 חודשים חלקו בחופף וחלקו במצטבר לעונש המאסר בגין העבירות נשא גזר הדין, שכן מדובר במסכת עברינית אחת, במסגרתה בוצעו עבירות רכוש שנעודו למשם את ביצועה של אותה עבירה.
- .5. במהלך הדיון בפניו, טען ב"כ המערער שמרשו הורשו בשני אישומים שההפרש ביניהם היה חדש וחצוי, ולכן, מן הרأוי היה לראות בהם אירוע אחד ולהטיל בגין שניהם עונש מאסר אחד ולא שני עונשי מאסר מצטברים.
- לטענתו, בית משפט קמא לא נתן די משקל לאמור בתסקירות להליך השיקומי שעובר אותו המערער, אשר מביע צער ואemptיה כלפי המתלונים, שילם את מלא הפסיכו, משתמש 14 חודשים כאסיר חונך ו עבר הליך טיפולו פרטני וקבוצתי בקבוצת שינוי דפוסים.
- המערער מגיס להליך הטיפול, יש לו מוטיבציה לעורוך שינוי והתהיליך שהוא הוא ממשמעו. שירות המבחן לא בא בהמלצתה טיפולית לגבי המערער מכיוון שהוא משלב במהלך טיפולו בשב"ס.
- לאור האמור, מן הרأוי היה לחרוג ממתחם העונש שנקבע לגבי המערער בשל הליכי שיקום כפי שנגנו בתו המשפט במקומות אחרים שהוצעו בפניו.
- לחילופין, ביקש ב"כ המערער לחופף את עונשי המאסר על תנאי שהופעלו על ידי בית משפט קמא, ובמיוחד את עונש המאסר על תנאי של 6 חודשים, לעונש המאסר שהוטל על המערער בגין העבירות נשא גזר הדין.

נימוקי הערעור (umarur 2 - צ'וקול):

- .1. עבירות התפרצויות שבן הורשע המערער מהוות "AIROU AHUD" ולכן, שגה בית משפט קמא כאשר קבע מתחם נפרד לכל אחת מהן וצירף את עונשי המאסר של שלושת האישומים זה זהה.
- .2. כל האישומים בהם הורשעו המערער ושותפי מתיחסים למספר התפרצויות וגניבות שאירעו חלקן מקשרת קשר ותכנית עברינית אחת, כוללת תכנון מוקדם, חלוקת תפקידים, שימוש ברכב אחד, בכל פריצה וטלפונים נידים.
- לחילופין, היה על בית משפט קמא לקבוע כי לפחות שני האירועים נשאי האישום הראשון והשני, שקרו תוך 24 שעות, מהווים אירוע אחד בגין יש לגזר עונש אחד.

- .3. בית משפט קמא היה צריך לחופף את העונשים בגין האישומים בהם הורשע המערער ולהשיט עליהם עונש הולם בתחום הענישה בין 10 ל-20 חודשים.

עמוד 4

4. הכלל כפי שנקבע על פי קביעת בית משפט קמא בפסק דין ואזנה אינו הטלת עונשים במצבר אלא בבית המשפט יש שיקול דעת להטיל את העונשים בחופף, וב惟ב שהדבר יעלה עם עיקרון ההלימה.

5. גזר הדין של בית המשפט קמא יצר פערים בענישה בין המערערים, שאינם מוצדקים.

6. עברו הפלילי של המערער 2 הוא בגין עבירות ישנות והוא לא ריצה מימי מאסר בפועל אחריו סורג וברית.

7. על הנאשם 3, שהוא שותף עם המערער 2 באישום השני בלבד, נגזו במסגרת הסדר טיעון שבעה חודשים מאסר בלבד, בחופף להפעלת תנאי בין 10 חודשים, כך שנוצר פער גדול בענישה בין השותפים.

8. במהלך הדיון בפנינו טען ב"כ המערער כי מדובר במסכת אירועים אחת ולא באירועים שונים לחלוtin, אך גם אם מדובר באירועים שונים, לא היה מקום לצבור את עונשי המאסר זה זהה, שכן לבית המשפט יש שיקול דעת בעניין זה.

לטענו, אומנם שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית למערער, אבל המערער שיתף פעולה עם שירות המבחן במשך שנה, והיום הוא עובר הליך טיפול של שינוי דפוסים בשב"ס.

המערער שילם עד היום את הפיצוי במלואו, דבר שמצוין על לקיחת האחריות מצידו ועל החרטה שלו.

מדובר במערער שהוא אב לשני קטינים, שאיבד את כל עולמו בעקבות מעשיו, הוא התגרש והעסק שהוא לו בתחום המיזוג נסגר, הוא נמצא בחובות ובכל זאת שילם את הפיצוי.

תגובה המשיבה

1. מדובר בשלושה אירועים נפרדים ולא באירוע אחד, שכן מערער 2 ביצע שתי פריצות יחד עם מערער 1, ופריצה אחת יחד עם הנאשם 3, וכן ביצע עבירה נפרדת של מעשה פיזיות ורשלנות ברכב, ואילו מערער 1 ביצע שתי פריצות לדירות יחד עם מערער 2.

מערער 2 ביצע 2 פריצות לדירות יחד עם מערער 1, אך בין פריצה לפריצה חלף זמן המצדיק ראיית כל אחת מהן כאירוע נפרד.

2. עניינו של הנאשם 3 שנידון לשבעה חודשים מאסר בפועל והפעלה בחופף של 10 חודשים מאסר על תנאי, אינו דומה לעניינים של המערערים, שכן הוא הורשע במעורבות באישום השני בעבירה של הימצאות

בנסיבות חשודות בסביבת פריצה, עבירה שהיא קלה באופן משמעותי מהעבירות נושא גזר הדין של המערערם, וזאת בשל קיומו של קושי ראייתי לגביו.

3. מעורר 2 נמלט פעמיים מהשוטרים שביקשו לעצור אותו, במהלך הימלטוו עבר באור אדום, נסע בנגדו לכיוון התנועה וסיקן את המשתמשים בדרך. התנהגות זו הצדיקה קביעת מתחם ענישה נפרדת לעבירה זו והטלת עונש מאסר שחקקו מצטבר לעונש המאסר שהוטל בגין עבירות הפריצה.
4. באשר לאיורו נושא האישום הראשון, יש להפנות לכך שהמערערם ישבו ברכב, השוטרים הגיעו לרכב אך המערערם לא פתחו את הדלתות, והשוטרים נאלצו לנפץ את חלון הרכב כדי להיכנס וلتפוס אותם.
5. ההחלטה שהוצאה בכל הקשור לקביעת מתחם עונש אחד בגין מקרי עבירות המהוות איור אחד מתאפיינת בעבירות סמיים ונשך ולא לעבירות רכוש שהן עבירות שונות ופוגעות במתיווננים שונים, בזמנים שונים, ולכן, יש לקבוע מתחמים נפרדים בגין כל אחד מהם.
6. לאור עקרון ההלימה, צדק בית המשפט קמא כאשר קבע הנסיבות עונשי המאסר בגין כל אחד מהאישומים אלה לאלה, ללא חפיפה ביניהם.
7. למעורר 2 יש 6 הרשעות קודמות, הוא ריצה בעבודות שירות, התסकיר לגביו שלילי, וקיים סיכון להתנהלות שלילית בעתיד שכן הוא לאלקח חלק בהליך טיפול שהציג לו שירות המבחן.
8. באשר למעורר 1, הוא היה מעורב באירועים נושא האישומים הראשון והשלישי, והופעלו שני עונשי מאסר על תנאי שהוטלו בגין עבירות זהות שbowcu נושא בתנאים זהות, כמו אלה של העבירות נושא גזר הדין. מדובר אומנם בשני מאסרים על תנאי שהוטלו באותו תיק, אך כל אחד משני האירועים נושא גזר הדין, מפעיל את המאסרים על תנאי, שהם חבי הפעלה.
9. בעניינו של מעורר 1 הושג הסדר לפיו המאשימה הייתה רשאית לטעון ל-42 חודשים מאסר, אך שהמעורר 1 יכול היה לצפות את הטלת עונש המאסר שהוטל על ידי בית משפט קמא. טיעוני השיקום של מעורר 1 במהלך מאסרו אינם רלוונטיים לצורך הערעור, ובמידה ויהיו מוצלחים, הם יישקלו בבקשת המעורר 1 לשחרור על תנאי.

דין והכרעה

לאחר שיעינו בכתב האישום המתווך, בטיעוני ב"כ הצדדים לפני בית משפט קמא, בתסקורי המבחן, בಗילוונות הרשות הבודקת של המערערם, בגין הדין נושא הערעור ובמידע שנמסר משב"ס לגבי המערער 1, ושמענו טיעוני ב"כ הצדדים לפנינו, הגיעו למסקנה כי אין מקום להקל בעונש המאסר בפועל במשך 38 חודשים שהוטל על ידי בית משפט קמא, למעט הפחתה של חודשיים מתוקופת מאסרו של המערער 1, מאחר בבית משפט קמא לא חף את מלא תקופת המאסר על תנאי של 6 חודשים לתקופת המאסר על תנאי של שנה, שהופעלה על ידו לגבי מעורר זה.

איןנו מקבלים את טענת ב"כ המערערם כי האישומים נושא הרשותם של כל אחד מהמערערם מהווים "איורו אחד", שכן גם אם מדובר במשעים שנעשו תוך כדי קשר ועל מנת למש את מטרתו הרי על פי הקריטריונים שנקבעו בפסקה, יש לראות בכל אחד מהם איורו נפרד לאור זהות שונה של בעלי הדירות שנפרצו, והמועדים השונים של הפריצות.

גם אם היינו רואים בכל הפריצות נושא הרשותם של המערערם (3 פריצות נושא הרשותו של המערער 2 ושתי פריצות נושא הרשותו של המערער 1) משומם איורו אחד, הרי עונש המאסר הכלל שנגזר בגין כל האישומים שעניהם עבירות רכוש אינו סופה מדיניות הענישה, לאור נסיבות ביצוען, לא מצדיק הפחתה בעונש שהוטל על כל מעורר.

כך הם פנוי הדברים לאור מה שנקבע בע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט זילברטל, בסעיף 12 לפסק הדיון, לפיו "יום שגוי של הראות סעיף 40 י"ג לחוק העונשין, אינו מצדיק בהכרח התערבות של ערכאת ערעור בעונש שגירה ערכאה דיןונית, ככל שלא מדובר בעונש שחורג מדיניות הענישה הנוגגת בנסיבות דומות".

באשר לערער 1 יש להוסיף את שנכתב בסיפה סעיף 12 הנ"ל, לפיו קל וחומר שכן הוא שעהונש לא חורג מגדרי הסדר הטיעון, גם אם הוא מצוי ברף העליון של ההסדר, שכן לגבי המערער 1 הוצג הסדר טיעון לפיו תעתור המשימה לרף עליון של 42 חודשים מאסר.

גם בתחום הענישה שבין 4-15 חודשים שקבע בית משפט קמא לגבי העבירה של מעשה פזיזות ורשנות ברכב, בה הורשע המערער 2 בקשר לעבירות נושא האישום השלישי מצדיק לנוכח נסיבות הנהיגה והסיכון המשמעותי המעיד המערער 2 את המשתמשים בذرר. כך גם מצדיק צירוף עונש מאסר של 4 חודשים שהוטל על המערער בחופף ובמצטבר בגין העבירה הנ"ל, לעונשי המאסר שהוטלו עליו בגין עבירות הרכוש.

בית המשפט קמא לקח בחשבון לחומרה ולקולא את כל הנסיבות הרלוונטיות בקביעת מיקומו של כל אחד מהמערערם בתחום הענישה המצדך שקבע.

כך לקח בית המשפט קמא לחומרה את עברם הפלילי של המערערם, לרבות בעבירות רכוש, ובמיוחד את העובדה שמערער 1 ריצה עונש מאסר לתקופה לא קצרה בגין עבירות רכוש, וביצע את העבירות נושא גזר הדיון, כאשר שני עונשי מאסר על תנאי תלויים ועומדים נגדו.

5. עינו בתסקרי המבחן לגבי שני המערערים ואף אלו סבורים כי מעבר לティאור נסיבותיהם האישיות של המערערים, מדובר בתסקירים שאיןם חיוביים, שכן הם אינם באים בהמלצת טיפולית לגבי המערערים, בשל כישלון הילכים טיפוליים קודמים. באשר להליכי שיקום שעוברים המערערים, ובמיוחד מערער 1, במהלך מאסרם, אלה יילקוו בחשבונן, במידה וצילהו, בכל הקשור לתנאי המאסר ולשחרורם על תנאי במועד שיגיע לכך.
6. כך גם לפקח בית משפט קמא בחשבון את הודהותיהם של המערערים אשר חסכו מזמן השיפוטי של בית המשפט ומעדיות המתלווננים והשופטים, וכן לוחחים בחשבון את העובדה שהמערערים פיצו את המתלווננים כפי שחויבו על ידי בית משפט קמא, דבר שמלמד על חרטה כנה וגילוי אמפתיה כלפיهم.
7. איןנו מעתלים מעונש המאסר לתקופה של שבעה חודשים שהוטל על נאים 3, והפעלה בחופף של 10 חודשים מאסר על תנאי שבו תלויים ועומדים נגדו, אך העבירה בה הורשע קלה לאין ערוך מהעבירות נושא הרשותם של המערערים, וזאת כתוצאה מהסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, בשל קשיים ראיתיים.
8. לא מצאנו כל נסיבות חריגות לחופוף בין עונשי המאסר על תנאי המופעלים ובין עונשי המאסר הכלולים שהוטלו על המערער 1 בגין העבירות נושא גזר הדין.
9. לאור כל האמור לעיל, עונשי המאסר שהוטלו על המערערים בגין העבירות נושא גזר הדין הם עונשים מוצדקים, אולם אלו סבורים כי צריך היה לחופוף באופן מלא את הפעלת התנאי בין 12 חודשים והפעלת התנאי בין 6 חודשים, בהתאם לכך אנו מפחיתים חודשים מתוקפת המאסר הכלולות של המערער 1, כך שהמערער 1 ירצה 3 שנות מאסר החל מיום מעצרו, 27.02.17.
- אנו דוחים את הערעור של המערער 2.
- יתר חלק גזר הדין בת"פ 21415-03-17 (בית משפט השלום ברמלה) יעדמו בתוקףם.
- ניתן היום, כ"ז אב תשע"ח, 7 אוגוסט 2018, ב נכחות ב"כ הצדדים והמערער 2.

דבורה עטר, שופטת

צבי דותן, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד